

Αυτό το μικρό εισαγωγικό κείμενο γράφτηκε με τη φιλοδοξία να λειτουργήσει σαν πρόσκληση για μια διήμερη ή πολυήμερη συνάντηση των αναρχικών της Θεσ/νίκης. Μια τέτοια συνάντηση θεωρήθηκε απαραίτητη, για τους εξής-επιγραμματικά διατυπωμένους- λόγους:

α)γιατί η αυτοοργάνωσή μας είναι, τώρα περισσότερο απο ποτέ, αναγκαία, σαν η μόνη ουσιαστική προετοιμασία κι απάντησή μας, τόσο στο επίπεδο μιας ευρύτερης κοινωνικής παρέμβασης όσο και σ' αυτό της αυτοάμυνας, απέναντι στο κύμα κρατικής βίας και καταστολής που θ' ακολουθήσει στο χρόνο που έρχεται.

β)γιατί τα γεγονότα, κατά τη διάρκεια αλλά και μετά την κατάληψη της ΦΜΣ, έδειξαν πόσο πλασματικές αποδεικνύονται οι βάσεις της οποιας συλλογικότητάς μας σε ώρες διωγμών και πόσο εύκολη κι εκ των ενδυνων η -έστω και προσωρινή- διάλυσή μας

γ)γιατί αν δεν αποκτήσουμε την ικανότητα για γόνιμη κριτική της εμπειρίας, δύσκολα ή ποτέ δεν θα καταφέρουμε να ξεπεράσουμε επανειλημμένα λάθη του παρελθόντος.

δ)γιατί μια τέτοια διάθεση γόνιμης κριτικής, απαιτεί την προσέγγιση απο πιο ξεκάθαρες σκοπιές, τον επαναπροσδιορισμό και την διεξοδική συζήτηση ένα σωρό ζητημάτων. Και πρόκειται αφενός για ζητήματα αρχικά κι αφετέρου για ζητήματα πρακτικότερα που αφορούν τις βάσεις και τις προοπτικές μιας απο δω και πέρα κοινής δουλειάς.

Γιατί, τελικά, δεν θέλουμε και δεν πρέπει να βρεθούμε πάλι μπροστά σε οδυνηρές εκπλήξεις, απο την επόμενη ήδη μέρα των δημοτικών εκλογών, ν' ανακαλύψουμε για πολλοστή φορά τον εαυτό μας στην ουρά των γεγονότων, ετεροκαθοριζόμενοι γι' άλλη μια φορά αποκλειστικά βάσει των κρατικών προκλήσεων κι αυθαιρεσιών. Και γιατί δεν θέλουμε να διαιωνίζεται επ' αδριστον η μονόδρομη, εξουσιαστική και διαστρεβλωμένη σχέση απόστασης απο τον υπδλοίπο κόσμο. Θέλουμε ν' αρθρώσουμε ουσιαστικό λόγο κι αν δεν καταφέρουμε να επιλύσουμε, τουλάχιστον να προσδιορίσουμε τα πλαίσια από μια σειρά προβλήματα σε ζητήματα καίρια, όπως:

I)Τι είναι ο αναρχισμός:είναι καιρός, πέρα απο τις φετιχοποιημένες "Γραφές των Πατέρων", να σκύψουμε πάνω στη σύγχρονη, πειστική και τρέχουσα δική μας πραγματικότητα, να ξεκαθαρίσουμε τα κίνητρά μας και να διατυπωθεί, στο, βαθμό του δυνατού, τι εννοεί ο καθένας όταν λέει πως είναι αναρχικός, τι οραματίζεται στα πλαίσια μιας αναρχικής κοινωνίας, πόσο αυτό το δράμα αντανάκλα στα μέσα και στην καθημερινή ζωή.

II)Μια κριτική της εμπειρίας των τελευταίων χρόνων, κριτική που πρέπει να καταφέρουμε να μην εκφυλιστεί σε προσωπικές μομφές και επιθέσεις.

III)Οργάνωση:πώς βλέπει ο καθένας μας την μέχρι τώρα, και πώς αντιλαμβάνεται την παραπέρα οργάνωσή μας.

IV)Προσωπικές σχέσεις -πώς κατά τη γνώμη μας οικοδομείται η περιβόητη συντροφικότητα-, πώς αντιλαμβανόμαστε το επαναστατικό καθήκον σε καιρούς παροξυσμού της τρομοκρατίας.

Για να μην πέσει στο κενό η πρόταση συνάντησης και καταλήξει ν' ανακυλωθεί μέσα τη στείριότητα προηγούμενων ανάλογων εγχειρημάτων:Οφείλουμε να παραμερίσουμε την κοντόφθαλμη προσκόλληση σε προσωπικές διενέξεις και βεντέτες, τα παιχνιδάκια αυτοεπιβεβαίωσης κι εθραυστων ή μονολιθικών σφαιρών επιρροής, να παραμερίσουμε επιτέλους την τόσο υποπτη επιμονή μας στις διαφορές μας και στο κατ'εξοχήν εξουσιαστικό παιχνίδι του διαχωρισμού, ν' αναζητήσουμε όσα μας ενώνουν και να πάρουμε ώριμα θέση υπεύθυνη απέναντι στά σοβαρά και φλέγοντα προβλήματα, που αντιμετωπίζουμε, με πνεύμα σεβασμού και αυτοσεβασμού.